

Universiteit
Leiden
The Netherlands

**Indo-European origins of Anatolian morphology and semantics:
innovations and archaisms in Hittite, Luwian and Lycian**

Norbruis, S.

Citation

Norbruis, S. (2021, May 12). *Indo-European origins of Anatolian morphology and semantics: innovations and archaisms in Hittite, Luwian and Lycian*. LOT dissertation series. LOT, Amsterdam. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3176460>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3176460>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <https://hdl.handle.net/1887/3176460> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Norbruis, S.

Title: Indo-European origins of Anatolian morphology and semantics: innovations and archaisms in Hittite, Luwian and Lycian

Issue Date: 2021-05-12

Stellingen

behorende bij het proefschrift

INDO-EUROPEAN ORIGINS OF ANATOLIAN MORPHOLOGY AND SEMANTICS

van Stefan Norbruis

1. De Hittitische *hi*-conjugatie is ontstaan uit het PIE perfectum, dat zich door een verschuiving in de semantische waarde – van een toestand naar de veroorzakende handeling – ontwikkelde tot een verleden tijd, waar vervolgens een nieuwe tegenwoordige tijd bij gemaakt werd.
2. De meeste Hittitische *hi*-werkwoorden en -suffixen zijn naar de *hi*-conjugatie overgeheveld puur omdat hun ablautklinker – *o*-trap, of zelfs *e*-trap gekleurd door $*h_2$ of $*h_3$ – toevallig overeenkwam met die van de *hi*-conjugatie.
3. De opvallende voltrap in het hele paradigma van de verleden tijd van de Hittitische *mi*-conjugatie heeft zich verspreid vanuit werkwoorden die met $*h_1$ begonnen, en is daar ontstaan door de samensmelting van de wortel met het augment, dat in het PIE dus al bestond.
4. De oudste traceerbare betekenissen van PIE $*h_1es-$ en $*deh_3-$ zijn niet ‘zijn’ en ‘geven’, maar ‘zitten’ en ‘nemen’.
5. Het Luwse fenomeen ‘*i*-mutatie’ is geen synchroon proces waarbij er een *i* ingevoegd wordt in ‘onderliggende’ consonantstammen en *o*-stammen, maar het gevolg van een categorische samenvall van de consonantstammen en de *o*-stammen met de *i*-stammen.

6. De Proto-Luwse dativusuitgang van persoonsnamen, **-V-jo*, is ontstaan door heranalyse van de *i*-stam-uitgang **-ijō* < Proto-Anatolisch **-i-o*, en bewijst dat de Hittitische allativus *-a* op **-o* teruggaat.
7. De Proto-Luwse genitivusuitgang van persoonsnamen, **-V-ssō*, is terug te voeren op de PIE genitivusuitgang **-osio*. Een verbogen pendant van deze uitgang is verder te vinden in het Proto-Luwse suffix van het genitivische bijvoeglijke naamwoord, **-osso/i-* < **-osio-*.
8. De *-θ-* in Grieks *οἶσθα* ‘jij weet’ < **uoid-th₂e* is niet ontstaan door laryngaal aspiratie, maar door aspiratie van het cluster **tst* parallel aan de aspiratie van **kst* en **pst* zoals te zien in *ἐχθρός* ‘vijandig’ en *ἐφθός* ‘gekookt’.
9. Tochaars B *palka-* betekent niet ‘zien’, maar ‘kijken’, en is historisch gebaseerd op de imperativus van *lakā-* ‘zien’.
10. Het nu gangbare idee dat de Indo-Europese taalstamboom in principe uit binaire vertakkingen moet bestaan, moet gecorrigeerd worden aan de hand van het genetische begrip sterfylogenie.
11. Het tijdtartende menselijke contact dat taal uit het verleden – geattesteerd of gereconstrueerd – ons biedt, is een van de meest diepgaande vormen van Huizinga’s historische sensatie.
12. Onderwijs over het Indo-Europees en de bijbehorende geschiedenis zou een standaardonderdeel moeten worden van het middelbareschoolcurriculum.